

LA DIADA MENYS CONCORREGUDA DELS ÚLTIMS ANYS

Un Onze massa tranquil

Amb una ofrena floral al monument de Rafael Casanova, els partits institucionals han celebrat l'Onze de Setembre d'enguany. Les convocatòries independentistes, tant al matí com a la tarda, van rebre poca resposta popular, i els incidents del vespre, purament anecdòtics.

E. C.

Continuant amb la dinàmica dels darrers anys, les accions populars de la Diada Nacional de Catalunya han sofert, enguany, una disminució de presència ciutadana al carrer. Tant és així que les forces d'ordre públic, contundents i expeditives altres vegades, aquest Onze de Setembre van intervenir poc, només una càrrega final per acabar d'escombrar les restes d'una jornada apàtica. Les detencions, però, van arribar a 23; els ferits, tots lleument, van sumar gairebé no una dotzena, i, malgrat les proteccions preses per la casa, els vidres del local de McDonald's del carrer de Ferran van ser esmicolats, per no trencar el costum.

La jornada nacional de Catalunya va començar tot just iniciat el dia, de matinada, quan les dues seccions del MDT van enfrontar-se per a prendre posició al Fossar de les Moreres, on tots dos grups celebraven sengles actes al matí del diumenge. Els mítings van desenvolupar-se sense incidents, fins i tot quan al final part dels manifestants van anar en pinya, sense permís governatiu, a la ronda de Sant Pere, on hi ha situat el monument a Rafael Casanova. Sols quatre guàrdies urbans escampats van dirigir una mica l'escàs

trànsit mentre els independentistes duïen a terme la seva processó.

Al mateix lloc, davant del monument a Rafael Casanova, no feia gaire que els partits polítics institucionals hi havien fet la seva ofrena floral, com a acte més representatiu de l'Onze de Setembre. La presència política en aquest indret va estar marcada per una polèmica recent, era la intervenció de TVE que va interferir en la primera emissió del Canal 33. Joan Granados va rebre, en aquest sentit, la primera ovació del matí a càrrec dels poc curiosos allí aplegats. L'ofrena floral del director general de la Corporació Catalana de

Ràdio i Televisió va ser minimitzada quan els representants del PSC-PSOE van desplaçar les flors del Canal 33-TV3 en favor del seu ram. Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya, va arribar després d'una estona, i va rebre els aplaudiments més sonats del matí. Com a cosa anecdòtica cal ressaltar que el ram més gran de flors —i el més gran des dels temps de la Guerra del 36— el van ofrenar els dirigents de l'ADOC, Associació per a la Delegació Olímpica de Catalunya, que rondava els tres metres d'alçària.

Iniciativa per Catalunya van dur a

Una diada apàtica, amb incidents purament anecdòtics.

terme l'única manifestació del matí, a la plaça d'Urquinaona. L'acte va ser una mica caòtic, ja que darrere seu el PCC, Partit dels Comunistes de Catalunya, demanava l'autodeterminació i, encara més enrere, el PORE, Partit Obrer Revolucionari Espanyol, cridava en favor de la república. Iniciativa per Catalunya va fer igualment un acte de solidaritat amb l'Onze de Setembre xilè, data en què el general Pino-

chet va fer el seu colp d'estat. Els manifestants xilens van continuar la seva manifestació rambla avall, on van creuar-se pacíficament amb els independentistes que provenien del Fossar, que la remuntaven.

A la tarda, set minuts passats l'hora prevista, Esquerra Republicana de Catalunya va iniciar el seguit de convocatòries que s'havien aplegat a la plaça d'Urquinaona. Hi participaven

la Crida a la Solidaritat, els dos MDT, i altres partits extraparlamentaris, com el MCC (Moviment Comunista de Catalunya); LRC (Lliga Comunista Revolucionària), etc... Tot va transcórrer sense incidents, amb un caire festiu i tranquil. Més d'un manifestant va comentar que se n'anava a casa a dormir, ja que el concert de la nit anterior en favor d'Amnistia havia llevat molta son a alguns dels presents. □

EL CONTROL DE LES MANIFESTACIONS DE L'11 DE SETEMBRE

La policia fotografia la Diada

Per raons de seguretat, les forces d'ordre públic vigilen les organitzacions independentistes que convoquen manifestacions l'11 de Setembre. Aquestes ho saben, es queixen, i controlen, per la seva banda, la policia.

Eduard Company

Passejar per Barcelona, sobretot pel centre de la ciutat, en les dates pròximes a la Diada Nacional de Catalunya pot significar un dubtós plaer per a les persones d'ideologia independentista. I no ja dels principals líders d'aquestes organitzacions, que detecten l'enganyadora presència d'individus que els segueixen i escolten. Són els que anomenen «de la secreta» o, en argot, *els morales*: policia.

D'un temps ençà la policia nacional i la guàrdia civil han augmentat el control sobre els partits polítics més radicals. Aquest fet va posar-se de manifest no fa gaire, quan va eixir a la llum pública que les manifestacions que es duïen a terme arreu de l'estat eren controlades fotogràficament o en gravació de vídeo per les forces d'ordre públic. Asseguren els líders de les organitzacions independentistes catalanes que el control a què són sotmesos per la policia s'ha incrementat últimament, ja que no tan sols es redueix a les ja de per si polèmiques filmacions, sinó que s'estén a una vigilància més pròxima, que és palesa en escoltes telefòniques, seguiments i observació constant. Fonts de la policia nacional, per la seva banda, es neguen a parlar sobre el tema, ja que tenen per norma «no dir res sobre seguretat pública, per raons de seguretat».

L'11 de Setembre és una de les dates en què les manifestacions al carrer són més nombroses i nodrides. La vigilància policial és, per tant, més estricta. Conscients d'aquest control, el moviment independentista ha posat control per la seva banda al seguiment

de la policia. Existeix, doncs, una vigilància mútua.

Policia entre els manifestants

El seguiment que fan les forces d'ordre públic de les manifestacions de l'11 de Setembre són bàsicament de tres tipus. «La primera —diu **Jordi Sánchez**, de la Crida a la Solidaritat— és purament de repressió, i són els policies uniformats els que es veuen. En segon lloc, hi ha la vigilància secreta, de paisà, però que es fa a la descarada, que no importa que els policies siguin detectats; és més, fins i tot ho provoquen, ja que d'aquesta manera pretenen la intimidació. I la tercera és la secreta invisible, que saps que et vigilen, perquè se sap, però no saps des d'on».

Els encarregats de dur a terme el

control són els Serveis d'Informació de la guàrdia civil i la Brigada d'Informació número 2 de la policia nacional. Portaveus del Moviment de Defensa de la Terra (MDT-PSAN) afirmen que la policia efectua el seguiment amb dues intencions, la detenció i la informació. «Els sistemes de detenció han canviat últimament, ja que aquestes es duen a terme després de la manifestació, quan tothom se'n va a casa, per exemple, en el metro. Així, la gent no s'hi pot revoltar. Aconsellem, per tant, que els manifestants tornin a casa en grup, mai sols».

La informació es realitza mitjançant l'observació simple o l'enregistrament fotogràfic o televisiu dels manifestants. Segons expliquen de l'altre Moviment de Defensa de la Terra (MDT-IPC), «la policia infiltra agents en les manifestacions, que van observant-nos i

Un policia de paisà pren fotos al metro de Barcelona.